

РЕШЕНИЕ №

62

гр. Перник, 21 април,

2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд- Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на двадесет и трети март, две хиляди и единадесета година в състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: СТЕФАН
СТАНЧЕВ Членове:
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА
СЛАВА ГЕОРГИЕВА**

при секретаря А.М. и в присъствието на прокурор Стефанова, като разглежда докладваното от съдията Станчев к.н.а.х.д. № 44 по описа за 2011 година на Административен съд- Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на гл. XII от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба "Акрю" АД, гр. Перник, ул. "Търговска" № 30, против решение на РС Перник, постановено по нах дело № 482/10 г. с което е потвърдено наказателно постановление № 29/25-XI.2009 г. на Директора на РМД София, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 1543245,72 лева на основание чл. Г23а, ал. 1 от ЗАДС

С жалбата се твърди, че решението на районния съд е постановено при съществени нарушения на процесуални правила и поради това е неправилно и незаконосъобразно. От касационния съд се иска да отмени атакувания съдебен акт, както и наказателното постановление. В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуален представител поддържа жалбата..

Ответникът по жалбата РМД София, представляван от процесуални представители, редовно призован, поддържа становище, че решението на РС е правилно и следва да остане в сила

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Административен съд- Перник, като взе предвид доводите и становищата на страните и извърши служебна проверка, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство. Пред касационната инстанция страните не са представили писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

По оплакванията за процедурни нарушения - касационната инстанция не споделя, оплакването, че както актосъставителя, така и АНО не са дали правилна квалификация на деянието. В хода на производството по налагане на административно наказание, са извършени необходимите процесуални действия, както от актосъставителя, така и от АНО, които са приети като законосъобразни от въззивния съд по констатиране на извършеното нарушение. В хода на производството пред районен съд на жалбоподателя са били предоставени необходимите правни възможности за организиране на подходящата според представлявания го защита. При извършената служебна проверка, касационният състав не намира допуснати съществени процесуални нарушения от страна на районен съд, налагащи отмяна на решението му.

По оплакването за незаконосъобразност на наказателното постановление и на решението на районен съд, АНО на основание на констатациите на АУАН е приел, че жалбоподателят е нарушил нормативни изисквания по ЗАДС като не е внесъл в съответствие с изискванията на чл. 57д ал. 1, т. 4 от с.з. дължимо обезпечение, като по този начин е избегнал частично обезпечаване на акциз за търговия с акцизни стоки до размер на 2658622,86 лева. Разликата между внесеното обезпечение в размер на 1887000 лева и дължимо заявяване на нов размер на обезпечение по реда на чл. 57б във връзка с чл. 83д от ЗАДС не е заявена от жалбоподателя в законово определените срокове, което е било прието като годно правно основание за издаване на наказателното постановление. В тази връзка може да се приемат като основателни и съжденията на районен съд. Това обстоятелство не се оспорва от жалбоподателя, като се вземат предвид и писмените обяснения в хода на извършваната проверка от митническите органи. Като е допуснал надвишаване на размера на внесено обезпечение, фактически жалбоподателят е избегнал да внесе разлика до пълния размер на дължимо обезпечение. След като това не е извършено, административния орган е бил лишен от възможност да определи адекватен размер на обезпечението в законово определени срокове, а жалбоподателят е избегнал отчасти задължението да внесе дължимо обезпечение. Същността на обезпечението по ЗАДС е да обезпечи заплащането на акциз при възникване на задължение за това. При възникване необходимост от заявяване на нов размер на обезпечение по движение на акцизни стоки, за които акцизът е по-висок от размера на обезпечението, първо трябва да бъде определен по-висок размер на обезпечението, той да бъде внесен и едва след това стоката може да бъде предмет на сделки. Размерът на обезпечението трябва да бъде определен така, че във всеки момент да покрива пълния размер на акциза, който би могъл да възникне или е възникнал при прилагането на режима отложено плащане на акциз.

Функцията на обезпечението не може да бъде осъществена при наличие на възможност за надхвърляне размера на обезпечението. Констатациите на АНО и на въззивният съдебен състав в тази връзка се споделят от състава на настоящия съд. Формалната страна на извършеното нарушение предполага, оплакването, че няма реално настъпили щети за държавата да се остави като неотнормосимо оспорване.

Предвид всичко гореизложено Административен съд- Перник намира, че касационната жалба е неоснователна и решението на Районен съд- Перник, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По тези съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №605/22.X.20Ю г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.д. № 482 по описа на съда за 20Ю г., с което е потвърдено наказателно постановление № 29/25-X1.2009 г. на Директора на Регионална митническа дирекция София.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕД

АТЕЛ:

/п/

ЧЛЕНОВЕ:

/п/

ОСОБЕНО МНЕНИЕ на съдия Стефан Станчев.

Не споделям изводите на състава на Административен съд Перник по следните съображения:

1. Липсва съответствие в разпоредбата на приложената санкционна разпоредба по чл. 123а , ал. 1 от ЗАДС, спрямо действителното нарушение, признато и извършено от касатора. Касатора не спори, че е допуснал надвишаване на определеното обезпечение, но от цялостното му поведение във връзка с изпълнение разпоредби по този нормативен акт, не може да се предположи, че е извършено частично избягване на внасяне на дължимо обезпечение. В съответствие с това са констатции на гл. експерт "Анализи" към Митница "Столична" - л. 34 " сл- от делото на Районен съд Перник. От това уведомление за периода 3.II.2009 ~ 5-

ХІІ.2009 г., не се установява избягване, колкото и неиздържан да е термина, употребен от законодателя, на задължение за обезпечаване на акциз, който е възникнал или който би могъл да възникне при прилагане на режима отложено плащане на акциз, да надвиши размера на предоставеното обезпечение. Наличието на закъснение по обезпечаване на това задължение, не следва да се приема за нарушение, което да се санкционира по реда на чл. 123а от ЗАДС. Действително и по признанията на жалбоподателя има несъответствие в законовото задължение по чл. 57Д ал. 1, т. 4 от ЗАДС, но като форма на административно нарушение това несъответствие не може да се санкционира с разпоредбата на чл. 123а от ЗАДС.

2. Липсата на санкция за това, че жалбоподателят е допуснал надвишаване на размера на акциза, без да има съответното обезпечение, не дава основание на АНО самодейно да налага санкция за нарушение, което фактически не е извършено. Разширителното тълкуване на разпоредбата на чл. 123а, ал. 1 от ЗАДС, предложено от представители на ответника по жалбата би имало по голям ефект в съдебен процес, подчинен на диспозитивното начало. Санкционната политика на държавата следва да се подчинява на строго определени правила и да се съобразява с изискванията на чл. 6 от ЗАНН, изведен от конституционни норми. Налагането на имуществена санкция по този ред, както е постъпил АНО за простъпка, която не е обявена за нарушение на закона в този смисъл, според мен е незаконосъобразно действие на АНО, което подлежи на отмяна по съдебен ред.
- 3- Безспорно е наличието на нарушение на ЗАДС и то на чл. 57Д, ал.1т. 4 от закона. Липсата на изрична санкция за такава форма на нарушение, следва да бъде санкционирана по реда на чл. 126а от закона. Последната е обща разпоредба и отсъствието на изрична санкция за нарушението допуснато и извършено от жалбоподателя на чл. 57Д, ал.1, т. 4 от ЗАДС със законен успех би следвало да се санкционира по този ред.

Съдия: /п/